

CHÙM THƠ CAO MỸ NHÂN

THẠ BÀN ĐU – CAO MỸ NHÂN

*

Trời không nằng, không mưa

Ngày không mới, không xưa

Chẳng có tình thay đổi

Ta đã chán nhau chưa

*

Sao anh lại lặng thinh

Biết em khờ vì tình

Suốt đời thương với nhớ

Suốt đời hờn giận anh

*

Mong manh một nỗi buồn

Bình minh tới hoàng hôn

Mặt xanh tràn sóng biếc

Lệ chảy ngập đại dương

*

Em vô thay áo vàng

Sắc áo đẹp cao sang

Hôn mang sầu vời vợi

Lòng sao phôi tóc tang

*

Lên đèn tàu trờ vờ

Biển mây thẳm đam mê

Vòng tay anh xiết chặt

Nỗi ngàn dặm sơn Khê

*

Vẫn còn thiệt tha nhau

Từ kiếp trước, đời sau

Vạn bao la tình mộng

Yêu đau thà ban đau...

Rancho Palos Verdes 24 – 5 – 2025

CAO MỸ NHÂN

==

TRONG MƯA SÀI GÒN. CAO MỸ NHÂN

*

Tàn dư một cuộc tình say

Xếp vô hành lý đã dấy tình em

Sao không đón giặc êm đềm

Mà như xóa vội nỗi niềm dạt dàng

Ta vẫn đứng giữa tan hoang

Ưu tư vừa cạn lại mang nỗi buồn

Đêm qua chợt thấy trong hồn

Không còn hình ảnh trăng tròn ngày xưa

*

Sáng ra vuốt tóc nàng thơ

Bụi hoàng kim đọng bờ thờ niềm riêng

Thăm mong một chút thẹn tiên

Cho ta có lại lòng tin thà nào

*

Trời mưa ời hỡi ngu^{ồn} đau

B^ểng tan thành lũ dâng trào tâm tư

Mai sau ch^ờ đợi, nơi chờ

Sẽ phai mờ d^{òng} hẹn hò hôm nay ...

CAO MỸ NHÂN

24 – 5 – 2025

==

NÚI MÙA XUÂN VÀO HẠ.

CAO MỸ NHÂN

*

Trên rặng “Núi mùa xuân “

Có người tình trăm năm

Đưa thơ v^{ào} Thiên c^{ung}

Cùng n^{ơi} bu^{ồn} xa xăm

*

Người tình luôn d^{òng} mặt

Nhưng nhân dáng tuyệt vời

Khi^{ến} ta mang n^{ơi} kh^{ông}

Đi tít t^{ên}p mù khơi

*

Núi mùa xuân vào hạ

N^gng nàn nhớ thương mây

Ngó tri âm như lạ

Nghe thao thức đêm ngày

*

Tháng năm buồn tuối mộng

Nguội dần khí phách xưa

Sông hắt tan ước vọng

Ta đợi người đã trưa

*

“Núi mùa xuân” che ch

Mộng寐 g

Từ đây và mãi mãi

Tình m ...một phương ...

CAO MỸ NHÂN

==

CON CHIM BAY LẠC. CAO MỸ NHÂN

*

Tiếng hót buồn của con chim bay lạc

o não, bi thương

Tiếng súng buồn của người thua trận mặc

cuối sa trường

*

Chim nhớ rừng

Người nhớ bạn

Những vó vàng xao xác trên đường

Thê lương, buồn nản

*

Những con quạ hoang thì thào trong t

Trên cành cao rậm rì lá th

Con chim lạc xấp cánh lặng yên

Trong lùm cây sương khói ph

*

Nhối bu

Giờ đã vào đêm

Đón gi

Tiếng hót con chim lạc nghen ngào, t

*

CAO MỸ NHÂN

==

ĐOÁ HOA SEN. CAO MỸ NHÂN

*

Bông sen h

Làm tanh g

Dù cho sóng nước dâng đ

Sen vườn xa kh

*

Nhìn hoa tươi mát dáng thân

Sắc hoa trng,đỏ, vàng, tâm ngọc ngà

Sen từ bùn đọng vượt ra

Đời ưu ái đẹp kiêu sa cho người

*

Hoa từ cùng cực lên ngôi

Người từ quý phái vào đời khđau

Thân nhân vương nđi muộn sđu

Hương chan chứa tđa ngát màu kệ kinh

*

Sen hoa che phđi đnh hình

Xđp trong hành lý u tình nước non

Mai sau sương lđp nđo mđn

Đẳng cao mây khói lượn vđn cõi tiên...

CAO MỶ NHÂN

==

BÂY GIỜ. CAO MỶ NHÂN

*

Bây giờ đứng trước gương soi

Tay vun tình tự trên môi hện hò

Không gian thđm lặng vô bờ

Khói sương nơi đy, là thơ chđn này

*

Ngôi nhà giữa núi sông đây

Mái trắng, nèn cội vương đờy châu thân

Lệ mừng hạnh ngộ trăm năm

Còn chi lóm lạc đờ thốn thoại đâu

*

Anh vờ tình đậm nghĩa sâu

Bờ trang cội tích nát nhàu lưu vong

Nhà đời đã gỏi hư không

Giờ hoang liêu tóc bành bẻng sọc mây

*

Ờ ô, thì vờn đờm say

Bật cười đôi chút heo may nhớ người

Dờu đang cuội biền chân trời

Cứ xin dệt mộng cho đời điếm trang...

CAO MỸ NHÂN